

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte: Timofti Vladimir,
judecători: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Bordian Stanislav în numele inculpatului Tolstobrov Alexandru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe

Tolstobrov Alexandru XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.08.2015 - 25.11.2016;

Instanța de apel: 15.06.2017 - 15.05.2018;

Instanța de recurs: 20.05.2019 - 10.07.2019;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 25 noiembrie 2016, Tolstobrov Alexandru a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal stabilindu-i-se pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 9 (nouă) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul gestionării bunurilor și al mijloacelor financiare pe un termen 3 (trei) ani.

În temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, la pedeapsa stabilită lui Tolstobrov Alexandru, a fost adăugată parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 24 septembrie 2015 (dosarul nr. 1-115/15), stabilindu-i definitiv pedeapsa închisorii de 11 (unsprezece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul gestionării bunurilor și al mijloacelor financiare pe un termen 3 (trei) ani.

Acțiunea civilă înaintată de Sobcenco Serghei a fost admisă și s-a încasat de la Tolstobrov Alexandru în beneficiul lui Sobcenco Serghei suma de 250 000 (două sute cincizeci mii) lei cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Tolstobrov Alexandru urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, în perioada: sfârșitul lunii august 2014 - începutul lunii septembrie 2014, prin înșelăciune și abuzând de încredere a minorei XXXXX a dobândit ilicit bunurile lui Sobcenco Serghei, tatăl minorei XXXXX, în valoarea totală de 250 000 lei, în următoarele circumstanțe:

În virtutea relațiilor de prietenie create cu minora XXXXX, lui Tolstobrov Alexandru i-a devenit cunoscut despre faptul deținerii de către părinții acesteia a bunurilor de preț de proporții, prin urmare, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor acestora, folosindu-se de încredere pe care o avea minora XXXXX față de el, prin înșelăciune, sub pretextul că se confruntă cu probleme financiare majore, respectiv că are nevoie urgent de bani, i-a cerut XXXXX să-i împrumute bijuteriile părinților săi cu scopul să le amaneze la casa de amanet, pentru a obține o anumită sumă de bani, promițându-i că le va restitui până la întoarcerea părinților săi, care erau plecați la odihnă, peste hotare.

XXXXX, neavând careva suspiciuni privind intențiile reale ale persoanei Tolstobrov Alexandru, fiindu-i milă de acesta, cu scopul de a-l ajuta pe Tolstobrov Alexandru să-și rezolve problemele sale personale, în perioada 24 august - 03 septembrie 2014, i-a transmis acestuia bunurile ce aparțineau familiei Sobcenco, și anume: un lingou din aur, proba 999, cu greutatea de 6 grame în valoare de 8 000 lei, un lăntișor însoțit de culon confecționat din aur, în valoare de 6000 lei, o pereche de cercei confecționați din aur cu greutatea de 2,5 grame, în valoare de 7 000 lei, o brățară din aur cu greutatea de 6 grame, în valoare de 11 000 lei, două inele din aur cu greutatea de 2,5 grame fiecare, în valoare totală de 5000 lei, un lanț din aur cu cruce, cu greutatea de 75 grame, în valoare de 39 000 lei, un lanț din aur cu cruce, cu greutatea de 60 grame, în valoare de 24 000 lei, o brățară din aur, proba 333, cu greutatea de 41 grame, în valoare de 26 000 lei, două inele din aur cu greutatea de 6 grame fiecare, în valoare totală de 24 000 lei, un inel din aur cu greutatea de 14 grame cu piatră rubin de 18 carate, în valoare de 66 000 lei, două monete din aur cu greutatea de 6 grame și respectiv un gram, în valoare totală de 18 000 lei, 2 pietre smarald a câte un carat fiecare, în valoare totală de 8 000 lei, la fel, sub pretextul să-i instaleze mai multe programe operaționale i-a transmis lui Tolstobrov Alexandru un tablet de model „iPad 2”, în valoare de 8 000 lei, în total bunuri în sumă totală de 250 000 lei, pe care dobândindu-le lui Sobcenco Serghei fiindu-i cauzată o daună în proporții deosebit de mare.

Astfel, prin acțiunile sale inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, după indicii calificativi: *escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în proporții deosebit de mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Slabu Viorel în interesele inculpatului Tolstobrov Alexandru, în termenii legali a declarat apel, în care solicită casarea sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25.11.2016 de condamnare în privința lui Tolstobrov Alexandru și pronunțarea unei noi decizii

de achitare în privința lui Tolstobrov Alexandru pe art. 190 alin.(5) Codul penal, din lipsa elementelor infracțiunii, invocând următoarele argumente:

- analizând rând pe rând probele prezentate de către acuzatorul de stat în susținerea acușării aduse, procurorul n-a prezentat nici o probă concretă care arăta direct că Tolstobrov Alexandru a primit careva bunuri de la XXXXX, întemeindu-și învinuirea doar pe declarațiile minorei, fără ca să fie verificate și coroborate cu alte probe, or, acuzatorul de stat și partea vătămată Sobcenco Serghei, în instanța de judecată, cât și la organul de urmărire penală nu a prezentat nici o dovadă pertinentă, concludentă că Sobcenco Serghei ar fi avut bunurile enumerate în actul de învinuire, bonuri de plată, sau alte documente ce confirmă proveniența acestora;

- declarațiile martorului XXXXX trebuie apreciate critic, deoarece ele se contrazic, mai mult ca atât ea este fiica părții vătămate, ultima recunoaște că ea a sustras bijuteriile de aur din casa părintească se poate presupune că a fost influențată pentru a depune mărturii în favoarea tatălui;

- urmează a fi apreciat critic și declarațiile martorului Procopii Anastasia, care a declarat că a fost martor o singură dată când XXXXX i-a transmis lui Tolstobrov Alexandru, în prezența ei 2 inele de aur, cerceii săi din aur, brățară din aur și un lăntișor cu culon din aur, deoarece ultima a fost bănuită de partea vătămată Sobcenco Serghei pe parcursul a 8 luni de la data sustragerii, fapt confirmat în instanța de judecată de Procopii Anastasia, ceea ce nu înseamnă că A. Tolstobrov a comis infracțiune prevăzută de art.190 alin.(5) Cod penal;

- cât ține de declarațiile martorului Chimeri Igor, apărarea susține că acestea urmează a fi apreciate critic, deoarece este o rudă apropiată cu XXXXX, nu este martor ocular, a depus declarații din cuvintele lui XXXXX, cunoaște precum că i-ar fi transmis „I-Padul 2” lui Tolstobrov, ultimul într-o discuție telefonică a negat primirea „I-Padul 2” de la XXXXX. Consideră că nu poate fi vorba despre cercetarea probelor în ansamblu atât timp, cât sentința de condamnare este bazată în totalitate pe declarațiile fiicei părții vătămate a părții vătămate soției acestuia.

3.1. A declarat apel suplimentar și apărătorul Bordian Stanislav în interesele inculpatului Tolstobrov Alexandru în care solicită remiterea cauzei date la o nouă examinare în instanța de fond, pentru înlăturarea erorilor admise de către instanța de fond, invocând următoarele argumente:

- instanța de fond a constatat greșit circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, astfel a admis o eroare de drept cu privire la soluționarea procesului penal;

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, probe pertinente, concludente și utile în confirmarea învinuirii aduse nu au fost administrate, învinuirea este eronată și bazată pe presupuneri;

- analiza conținutului învinuirii formulate, denotă caracterul formal al acesteia, ce nu este confirmată prin probe și contravine prevederilor art. 19 alin. (3), 93, 101 Cod de procedură penală, ce țin de obligarea de cercetare sub toate aspectele, completă și obiectivă, probele și aprecierea lor;

- acuzarea înaintată lui Tolstobrov Alexandru, nu are suport probatoriu, iar fapta incriminată acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii. Din învinuirea prezentată, sentința pronunțată și probele cercetate rezultă în esență, că fapta nu întrunește latura obiectivă a escrocheriei;

- în învinuirea formulată de acuzare nu este descrisă metoda escrocheriei săvârșite iar în acțiunile inculpatului nu se regăsește intenția cu rea-credință, de inducere în eroare a părții vătămate și deposedarea de articole din aur, profitând de încrederea acesteia;

- din învinuire și sentință nu este clar ce acțiuni ilegale a comis Tolstobrov Alexandru, care nu și-a recunoscut vina, deoarece la materialele cauzei nu sunt probe ce ar demonstra presupusa versiune a acuzării de săvârșire a infracțiunii. Astfel, învinuirea și sentința nu sunt bazate pe probe directe, pertinente, concludente ce ar confirma vinovăția inculpatului;

- inculpatul a fost condamnat în lipsa unor probe certe și doar în baza declarațiilor subiective ale părții vătămate, pentru angajamente insinuate de către ultimii, pe care Tolstobrov Alexandru niciodată nu și le-a asumat;

- instanța de fond a reținut incorect ca dovedită fapta inculpatului atât sub aspectul elementului material al laturii obiective, cât și al laturii subiective, care în speță îmbracă forma intenției directe a acțiunilor lui Tolstobrov Alexandru, încadrându-le în infracțiunea de escrocherie, prevăzută la art. 190 alin. (5) Cod penal, iar afirmațiile părții vătămate nu sunt probate și poartă un caracter declarativ;

- probatoriul administrat demonstrează că în circumstanțele stabilite, partea vătămată nu i-a transmis inculpatului bunurile, sub influența înșelăciunii și abuzului de încredere;

- presupusul scop infracțional urmărit de inculpată, nu rezultă nici din comportamentul postinfracțional al acestuia, care s-ar fi caracterizat prin diverse acțiuni de promisiuni false cu partea vătămată și, respectiv, de nerestituire a bunurilor însușite;

- Sobcenco Serghei urma să fie recunoscut parte vătămată în urma acțiunilor fiicei sale Sobcenco Anastasia, care a recunoscut și a declarat la urmărirea penală că avea o copie de la cheia de la odaia părinților fără a cunoaște aceștia și a pătruns în odaie la fel fără consimțământul lor, tot pe ascuns a luat acele articole din aur;

- încă la urmărirea penală, organul de urmărire penală era obligat de a se autosesiza pe marginea acțiunilor săvârșite de către fiica XXXXX, pentru a stabili dacă în acțiunile acesteia persistă elementele componente de infracțiune prevăzută la art. 186 Cod penal (adică acțiunile de sustragere).

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2018 a fost admis, și din oficiu, conform art.409 alin.(2) Codul de procedură penală, apelul avocatului Slabu Viorel și apelul suplimentar al avocatului Bordian Stanislav în numele inculpatului Tolstobrov Alexandru, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25 noiembrie 2016, casată această sentință în partea numirii pedepsei definitive și pronunțată în această

parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

S-a stabilit pedeapsa definitivă lui Tolstobrov Alexandru, conform prevederilor art. 84 alin.(4) Cod penal, prin cumularea parțială a pedepsei numite prin prezenta sentință și a pedepsei numite prin sentința Judecătorei Botanica din 24 septembrie 2015, sub formă de închisoare pe un termen de 11 (unsprezece) ani, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul gestionării bunurilor și a mijloacelor financiare pe un termen de 3 (trei) ani.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că Tolstobrov Alexandru a săvârșit infracțiunea imputată lui.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Deși inculpatul nu-și recunoaște vina în comiterea infracțiunii încriminate, vina acestuia se dovedește integral de următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, și care combat și argumentele apelului apărătorului Slabu Viorel și a apelului suplimentar al apărătorului Bordian Stanislav în interesele inculpatului Tolstobrov Alexandru, cum ar fi:

- Declarațiile părții vătămate Sobcenco Serghei (f. d. 156 – 159, vol. I);

- Declarațiile martorilor XXXXX, Sobcenco Victoria, Procopii Anastasia, Chiperi Igor.

Mai mult ca atât, instanța de apel a conchis că vina inculpatului privitor la comiterea escrocheriei încriminate, se confirmă integral și prin materialele și probele scrise, anexate la dosarul penal, care coroborează cu declarațiile reprezentantului părții vătămate și a martorilor sus-indicați, cum ar fi:

- Procesul-verbal de sesizare despre săvârșirii infracțiunii din 08 mai 2015 (f. d. 9, vol. I);

- Plângerea depusă de Sobcenco Serghei și XXXXX la Inspectoratul de Poliție Centru a Departamentului de Poliție a mun. Chișinău (f. d. 10, vol. I);

- Procesul-verbal de confruntare din 20 iulie 2015 dintre martorii Sobcenco Anastasia și Pitula Artur (f. d. 30 – 31, vol. I).

Instanța de apel a conchis că aceste probe scrise, coroborează cu întreaga sistemă de probe analizată mai sus și confirmă, cu certitudine, vinovăția inculpatului în comiterea escrocheriei imputate lui.

Instanța de apel a reținut că bunurile, în a căror însușire este recunoscut vinovat inculpatul, au fost transmise de către minora XXXXX benevol inculpatului Tolstobrov Alexandru, prin înșelăciune și abuz de încredere,

minora XXXXX a fost indusă în eroare, iar inculpatul, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane cu însușirea lor ulterioară, sub pretextul rezolvării unor probleme personale, intrând în încrederea ei, în scopul sustragerii mijloacelor bănești, abuzând de încrederea acordată, i-a cerut să-i transmită anumite bunuri, care aparțineau tatălui său, Sobcenco Serghei în sumă totală de 250000 lei.

Astfel, instanța de apel analizând probele administrate atât în cadrul urmăririi penale, cât și-n cadrul instanței de fond și apel, a conchis că în perioada: sfârșitul lunii august 2014 - începutul lunii septembrie 2014, faptul săvârșirii acțiunilor criminale a fost constatată, cât și periodicitatea comiterii infracțiunii și utilizarea unor pretexte, cum ar fi: probleme financiare majore, respectiv necesitatea urgentă de bani.

În acest sens, este determinată intenția prelungită de comitere a infracțiunii incriminate, or, în aceste cazuri, intenția inculpatului a fost unică: prin multiple acțiuni infracționale identice, comise cu un singur scop, alcătuind în ansamblu o infracțiune, să însușească, prin înșelăciune, bunurile lui Sobcenco Serghei, tatăl minorei XXXXX, în proporțiile stabilite mai sus.

Argumentele apelantului, apărătorului Slabu Viorel precum că, procurorul n-a prezentat nici o probă concretă care ar arăta direct că Tolstobrov Alexandru a primit careva bunuri de la XXXXX și al apelantului, apărătorului Bordian Stanislav precum că inculpatul a fost condamnat în lipsa unor probe certe și doar în baza declarațiilor subiective ale părții vătămate, nu-l dezvinovățesc pe inculpat de comiterea escrocheriei incriminate or, însăși martorul Procopii Anastasia, fiind audiată în cadrul primei instanțe a comunicat că, la cerința inculpatului, XXXXX i-a oferit 2 inele din aur, cerceii săi din aur, brățară din aur și un lăntișor cu culon din aur. Inculpatul a primit aceste bunuri de la XXXXX în prezența ei, în apropierea domiciliului XXXXX. Mai apoi, peste câteva zile, Tolstobrov Alexandru a cerut de la XXXXX tabletul ei de model „iPad 2” pentru a vorbi cu cineva pe „Skype”.

De asemenea, potrivit declarațiilor martorului Chiperi Igor, acesta depistând lipsa dispozitivului Ipad 2, la XXXXX, personal s-a întâlnit cu Tolstobrov Alexandru și acesta i-a spus că tableta el i-a dat-o unui prieten de al său, care a dispărut cu tot cu ea. În legătura cu acest fapt, inculpatul i-a promis că a doua zi, în contul tabletei el se va întâlni cu Chiperi Igor și îi va achita suma de 400 euro, însă, nici a doua zi, nici după, inculpatul nu a mai apărut, eschivându-se de la întâlnire până în prezent.

Totodată, instanța de apel a considerat nefondat și argumentul lui Tolstobrov Alexandru precum că în privința XXXXX, în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Centru, la data de 14.05.2018 a fost depus un denunț pe faptul sustragerii de către ultima a bunurilor care aparțineau tatălui ei, Sobcenco Serghei, or, acest denunț, la moment nu are nici o finalitate, la materialele cauzei nu este nici un act emis de către Procuratura mun. Chișinău, oficiul Centru în acest sens.

De aceea, instanța de apel a conchis că acest denunț nu are nici o relevanță cu faptele încriminate lui Tolstobrov Alexandru, deoarece conform art.325 alin.(1) Codul de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, or, după cum s-a constatat, Tolstobrov Alexandru, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, în perioada: sfârșitul lunii august 2014 - începutul lunii septembrie 2014, prin înșelăciune și abuzând de încrederea minorei XXXXX a dobândit ilicit bunurile lui Sobcenco Serghei, tatăl minorei XXXXX, în valoarea totală de 250 000 lei.

Față de lucrul judecat de primă instanță, s-a constatat motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Cu referire la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria infracțiunilor deosebit de grave, de persoana celui vinovat, de rolul lui la săvârșirea infracțiunii, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Circumstanțe atenuante n-au fost reținute. Circumstanțe agravante de asemenea n-au fost stabilite.

Instanța de apel a constatat că instanța de fond, în prezența circumstanțelor analizate mai sus, corect a concluzionat vinovăția inculpatului de comiterea faptelor imputate și corect i-a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 9 (nouă) ani, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul gestionării bunurilor și al mijloacelor financiare pe un termen 3 (trei) ani, însă incorect i-a aplicat pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, adăugându-i parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 24 septembrie 2015, or, aceasta este modalitatea de aplicare a pedepsei pentru cumul de sentințe, conform prevederilor art. 85 Cod penal.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 04 iulie 2018, a declarat recurs ordinar avocatul Bordian Stanislav în numele inculpatului Tolstobrov Alexandru, prin care solicită admiterea recursului, casarea decizie instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului, invocând teme de drept prevăzute de pct. 6), 8), 10) și 12) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- de către acuzatorul de stat nu a fost probată întrunirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal;

- atât instanța de fond, cât și cea de apel nu au dorit să ia în considerare motivele invocate de inculpat, mai mult ca atât, le-a respins ca nefondate apreciindu-le critic;

- instanța de fond a constatat greșit circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, astfel a admis o eroare de drept cu privire la soluționarea procesului penal, eroare care este pasibilă înlăturării doar prin declanșarea căii ordinare de atac, apelul;

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, probe pertinente, concludente și utile în confirmarea învinuirii aduse nu au fost administrate, învinuirea este eronată și bazată pe presupuneri. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri și trebuie să se întemeieze pe probe admisibile;

- acuzarea înaintată lui Tolstobrov Alexandru, nu are suport probatoriu, iar fapta incriminată acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii. Din învinuirea prezentată, sentința pronunțată și probele cercetate rezultă în esență, că fapta nu întrunește latura obiectivă a escrocheriei;

- în învinuirea formulată de acuzare nu este descrisă metoda escrocheriei săvârșite, iar în acțiunile inculpatului nu se regăsește intenția cu rea-credință, de inducere în eroare a părții vătămate și deposedarea de articole din aur, profitând de încrederea acesteia;

- de către Sobcenco Serghei nu au fost prezentate probe care ar confirma prețul articolelor din aur;

- probatoriul administrat demonstrează că în circumstanțele stabilite, partea vătămată nu i-a transmis inculpatului bunurile, sub influența înșelăciunii și abuzului de încredere;

- consideră că Sobcenco Serghei urma să fie recunoscut parte vătămată în urma acțiunilor fiicei sale XXXXX, care a recunoscut și a declarat la urmărirea penală că avea copie la cheia de la odaia părinților fără a cunoaște aceștia și a pătruns în odaie, la fel fără consimțământul lor, tot pe ascuns a luat acele articole din aur;

- consideră că încă la urmărirea penală, organul de urmărire penală era obligat de a se autosesiza pe marginea acțiunilor săvârșite de către fica XXXXX, pentru a stabili dacă în acțiunile acesteia persistă elementele componenței de infracțiune prevăzută la art. 186 Cod penal (adică acțiunile de sustragere);

- Soluționând chestiunea cu privire la acțiunea civile înaintate în procesul penal, conform art. 387 alin. (1) Cod de procedură penală, partea apărării consideră că nu sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de presupusa parte civilă, prejudiciul lui Sobcenco Serghei i-a fost cauzat de către fiica acestuia XXXXX, dar nu de Tolstobrov Alexandru, deoarece ultimul a suferit în urma acțiunilor fiicei sale. Astfel, Sobcenco Serghei nu poate fi recunoscut parte vătămată în cadrul cauzei penale respective, motiv pentru care acesta urmează a fi respinsă

7. Procurorul și partea vătămată Sobcenco Serghei prin referințele depuse au solicitat declararea inadmisibilității recursului pe motiv, că instanța de apel

nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent și respectiv decizia atacată conține motive legale pe care se întemeiază soluția.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Din textul recursului Colegiul penal constată, că recurentul în recursul ordinar ca temei de casare invocă pct. 6) și 8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, iar pct. 10) și 12) au fost indicate fără a fi argumentate și descrise.

Conform alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când: *pct. 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; pct. 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul penal menționează, că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Colegiul penal constată că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal consideră, că argumentele aduse de recurent în susținerea solicitărilor sale, au constituit obiect de examinare în instanța de apel, și asupra acestora instanța s-a expus în mod întemeiat așa cum este indicat în pct. 5 al prezentei decizii, dând o apreciere probelor conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă privind calificarea infracțiunilor săvârșite de către Tolstobrov Alexandru în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, stabilind corect existența în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii în baza căreia a fost condamnat, precum și faptul că inculpatul este subiect al infracțiunii pentru care a fost recunoscut vinovat, cât și temeinicia acțiunii civile înaintate de către partea vătămată concluzii pe care instanța de recurs le însușește, considerând că nu este necesară repetarea acestora.

În acest sens Colegiul penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Mai mult decât atât, Colegiul consideră necesar a menționa, că potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Astfel, Colegiul penal atestă, că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de către recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la

examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Bordian Stanislav în numele inculpatului Tolstobrov Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2018, în cauza penală privindu-l pe **Tolstobrov Alexandru XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **08 august 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor